

สุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัสดุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการคิด และคำแห่งของกรณีนำเสนอเรื่องย่อและศัพท์ ในคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

สมมติฐานของการวิจัย

๑. ผู้เรียนที่มีรูปแบบการคิดค่างกันจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ค่างกัน

๒. คำแห่งในการเสนอเรื่องย่อและศัพท์ก่อนการสอน และหลังการสอนทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ค่างกัน

๓. ผู้เรียนที่มีรูปแบบการคิดที่ค่างกัน กับคำแห่งในการเสนอเรื่องย่อและศัพท์ก่อนและหลังการสอน ทำให้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยแบบทดลองครั้งนี้ ได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนสาธิตฯ จานวน ๑๓๑ คน และโรงเรียนราษฎร์ จานวน ๓๐ คน ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๙ เป็นกลุ่มเอฟที จำนวน ๓๐ คน และกลุ่มเอฟไอ จำนวน ๓๐ คน นำมาสู่นักเรียนอ่านง่าย และแบบแบ่งชั้นได้เป็นกลุ่มเอฟที ๑๕ คน และกลุ่มเอฟไอ ๑๕ คน คือ ๑ กลุ่มทดลอง จำนวน ๒ กลุ่ม ทดลองเพื่อเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีเรื่องย่อและศัพท์ก่อนการสอน และโปรแกรมจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีเรื่องย่อและศัพท์หลังการสอน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นวิชาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากหนังสือแบบปกติ เนื้อหาแบ่งออกเป็น ๒ เรื่อง คือ

ผ่านดินไหว และพิวหนัง โดยเป็นเรื่องที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

1. แบบทดสอบ เดอะกรุ๊ป เอ็มเบคเต็ค ฟิกเกอร์-เทสท์
2. แบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ
3. บทเรียนความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน
4. โปรแกรมแบบทดสอบหลังเรียน

การคำนีนการทดลองโดยผู้เรียนเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษ จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เมื่อจบแต่ละบทก็จะมีโปรแกรมแบบทดสอบหลังเรียน เรียนไปจนจบทั้งสองบทเรียน จากนั้นบันทึกผลการทดสอบจากคะแนนที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์บันทึกไว้ ตอนท้ายของแต่ละบทเรียน โดยถ้าตอบถูกในครึ่งแรกจะได้ 1 คะแนน ถ้าตอบถูกในครึ่งที่ 2 หรือคอมพิคทึ้งสองครึ่ง จะได้ 0 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการศึกษาหาปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบการติดกับคำแห่งนั่งในการเสนอเรื่องย่อและศัพท์ ในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง โปรแกรมสำเร็จูป เอส พี เอส เอส เอกซ์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำแห่งนั่งของเรื่องย่อและศัพท์ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับรูปแบบการติด ก ของผู้เรียน ที่จำแนกเป็นกลุ่มເອີ້ນ ເອັກໄອ (ดูตารางที่ 2 ในบทที่ 4) ผลการทดลองนี้ระบุว่าสมมติฐานข้อที่ 1 ไม่เป็นจริง

2. ผลสัมฤทธิ์ของความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มເອີ້ນທີ່เรียนโดยมีเรื่องย่อ และศัพท์ก่อนเนื้อเรื่องกับกลุ่มທີ່เรียนโดยมีเรื่องย่อและศัพท์หลังเนื้อเรื่อง มีผลสัมฤทธิ์ของความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน (ดูตารางที่ 2 ในบทที่ 4) ผลการทดลองนี้ระบุว่าสมมติฐานข้อที่ 2 ไม่เป็นจริง

3. ผลสัมฤทธิ์ของความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มເອົ້າໄວ້ທີ່ເຮັດວຽກນີ້ເວື່ອຍ່ອ
ແລະສັຫຼຸງກ່ອນເນື້ອເວື່ອງກັບກຸ່ມທີ່ເຮັດວຽກນີ້ເວື່ອຍ່ອແລະສັຫຼຸງທີ່ລັງເນື້ອເວື່ອງ ມີຜົນສັນຖິທີ່
ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານໄນ່ແຕກຕ່າງກັນ (ຄູຄາຮາງທີ່ 2 ໃນນທີ່ 4) ຜົກກາຣທົດລອງນີ້ຮັບວ່າ
ສົມມັດຖານີ້ທີ່ 2 ໄນເປັນຈິງ

4. ຜົນສັນຖິທີ່ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານຂອງກຸ່ມເອົ້າໄວ້ ແລະກຸ່ມເອົ້າໄວ້ທີ່
ເຮັດວຽກນີ້ເວື່ອຍ່ອແລະສັຫຼຸງກ່ອນເນື້ອເວື່ອງ ມີຜົນສັນຖິທີ່ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານໄນ່
ແຕກຕ່າງກັນ (ຄູຄາຮາງທີ່ 2 ໃນນທີ່ 4) ຜົກກາຣທົດລອງນີ້ຮັບວ່າສົມມັດຖານີ້ທີ່ 3 ໄນເປັນຈິງ

5. ຜົນສັນຖິທີ່ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານຂອງກຸ່ມເອົ້າໄວ້ ແລະກຸ່ມເອົ້າໄວ້ທີ່
ເຮັດວຽກນີ້ເວື່ອຍ່ອແລະສັຫຼຸງທີ່ລັງເນື້ອເວື່ອງ ມີຜົນສັນຖິທີ່ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານໄນ່
ແຕກຕ່າງກັນ (ຄູຄາຮາງທີ່ 2 ໃນນທີ່ 4) ຜົກກາຣທົດລອງນີ້ຮັບວ່າສົມມັດຖານີ້ທີ່ 3 ໄນເປັນຈິງ

ອົກປ່ຽນຜົກກາຣວິຈິຍ

ຜົກກາຣວິຈິຍ ອົກປ່ຽນໄດ້ຕັ້ງນີ້

1. ຜົນສັນຖິທີ່ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານຂອງນັກເຮັດວຽກກຸ່ມເອົ້າໄວ້ ແລະ
ກຸ່ມເອົ້າໄວ້ ດ້ວຍກົມພົມຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານໄນ່ແຕກຕ່າງກັນອໝາງມີນັຍສຳຄັງທາງສົມມັດ
ໃນໆເປັນໄປຄາມສົມມັດຖານີ້ ແສດງວ່າການເຮັດວຽນຮູ້ຂອງນັກເຮັດວຽນໄນ່ແຕກຕ່າງກັນ ຜົກກາຣວິຈິຍນີ້
ໄນ່ສອຄຄົດລົງກັບນັກວິຈິຍທ່ານອັນ ເຊັ່ນ ທ່າທ່ານ (Hahn 1982) ຈິນຄາວັດນີ້ ເພື່ອຮວງສົມມັດ
(ຈິນຄາວັດນີ້ ເພື່ອຮວງສົມມັດ 2528) ແລະຫ້ວາລ ສະສົລະ (ຫ້ວາລ ສະສົລະ 2528)
ສິ່ງສຸປະກຳວ່າ ຜູ້ທີ່ມີຮູບແບກການຕິດຕໍ່ຕ່າງກັນຈະມີຜົນສັນຖິທາງການເຮັດວຽນຮູ້ຕ່າງກັນ ຜົກກາຣວິຈິຍທີ່
ໄດ້ຜົດອອກມາແຕກຕ່າງກັນອາຈາເປັນເໜຶ່ງ

1.1 ກຸ່ມປະຊາກອນທີ່ໃຫ້ມີຈຳນວນນີ້ອຍ ເນື້ອງຈາກນີ້ໜ້ອງຈໍາກັດເວື່ອງຂອງ
ຄອນພິວເຕອນທີ່ມີເປັນຈຳນວນນີ້ອຍ ກາຣທົດລອງຕ້ອງທ່າເປັນຮາຍນຸ້ມືກຄລ ເນື້ອໃຫ້ປະຊາກນີ້ອຍ
ທ່າໃຫ້ກຸ່ມປະຊາກອນໄນ້ອາຈາເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາກກຸ່ມໃຫຍ້ໄດ້

1.2 ในสามารถควบคุมด้วยแบบบางตัวที่มีผลต่อการวิจัยได้ เช่น ความสนใจของผู้เรียนบทเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคือให้นักเรียนควบคุมการทำงานของโปรแกรมเองจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจมากกว่า (Chin 1986) บทเรียนนี้ ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนในการควบคุมไม่ครบถูกขั้นตอน ตั้งใจเรื่องของความเร็วของตัวอักษร เป็นคัน และบทเรียนเป็นตัวหนังสือเป็นส่วนมากทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความสนใจตลอดเวลา ถ้ามีการเพิ่มรูปภาพเข้าไปในโปรแกรม จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น

2. คำแนะนำในการเสนอเรื่องย่อและสรุปที่ก่อนการสอน และหลังการสอน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแยกค่างกันอย่างในมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แสดงว่าคำแนะนำของออร์แกนในเชอร์ คือคำแนะนำใน การเสนอเรื่องย่อและสรุป ในมีผลทำให้ปริมาณการเรียนรู้ของนักเรียนแยกค่างกัน ซึ่งผลการทดลองนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของนักวิจัยหลายท่านที่พบว่า แบบของ ออร์แกนในเชอร์ที่นำเสนอบางครั้งก็ส่งผลการเรียนรู้ที่ไม่ต่างกัน เช่น เอกธอวาราชิงค์ (Ethirveerasingam 1971) ทำในรูปของเรื่องย่อ โปรเกรส์ และคณ (Proger et al 1973) ทำในเรื่องของภารกิจที่ต้องทำ ชุมรัก (Shumrak 1974) และสัน (Jackson 1977) ซึ่งทำในเรื่องของรูปภาพ เอ้อมพร จุรารัง (เอ้อมพร จุรารัง 2520) ชัชวาล ศรีสุล (ชัชวาล ศรีสุล 2528) ซึ่งทำในรูปของคำถ้า

3. ผู้เรียนที่มีรูปแบบการคิดที่ต่างกัน กับคำแนะนำของออร์แกนในเชอร์ที่ต่างกัน ทำให้ความเข้าใจภาษาอังกฤษแยกค่างกันอย่างในมีนัยสำคัญ แสดงว่าคำแนะนำของ ออร์แกนในเชอร์ในมีปฏิสัมพันธ์กับรูปแบบการคิด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ ชัชวาล ศรีสุล (ชัชวาล ศรีสุล 2528) ซึ่งทำในรูปของออร์แกนในเชอร์ ค่าถ้าที่คำแนะนำค่าง ๆ กัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะมีการวิจัยเรื่องคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนค่านี้ เช่น ไวยากรณ์ การสอนการอ่าน หรือการฟัง เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีสัมฤทธิผล สูงขึ้น

2. ควรจะมีการวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อกลุ่มพิวเตอร์ช่วยสอนในด้านที่เป็นเครื่องช่วยสอน
3. ควรจะมีการวิจัยในด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิผลทางการเรียนสูงขึ้น ว่าโปรแกรมนั้นควรมีรูปแบบอย่างไร
4. ควรจะมีการวิจัยในด้านความต้องการคอมพิวเตอร์ทางด้านการศึกษา การใช้ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ด้านการศึกษา ตลอดจนประเปินผลลัพธ์ทางการศึกษาจากผู้ที่เรียนหลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์
5. ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลหลักสูตรการใช้คอมพิวเตอร์ ว่ามีการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมากน้อยเพียงใด
6. ควรจะมีการวิจัยที่เกี่ยวกับดัวซีแนบที่ให้ผลมากที่สุดในการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์
7. ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครุใน การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องช่วยสอน

ศูนย์วิทยบรหพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย